

680.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 23 sierpnia 1923 r.

w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia wżlg. produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 41, poz. 248), oraz ustawy z dnia 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 30, poz. 183) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowioną w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1923 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 68, poz. 527) opłatę akcyzową od siodu przerabianego na piwo w b. dzielnicy rosyjskiej podwyższa się z kwoty 72.000 do kwoty 192.000 mk. polskich od każdych 16,38 kg. (1 puda) wagi siodu, przeznaczonego do przeróbki na piwo.

Opłatę akcyzową, jaką uiszczają mają browary przerabiające w ciągu roku nie więcej niż 32.760 kg. (dwa tysiące pudów) siodu, podwyższa się z kwoty 60.000 do kwoty 160.000 mk. polskich od każdych 16,38 kg. (jednego puda) wagi siodu.

Zapasy brzezki piwnej oraz piwa, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą u wytwórców piwa, podlegają dodatkowemu opodatkowaniu w wysokości różnicy między opłatą poprzednio uiszczoną, a opłatą przypadającą na podstawie postanowień niniejszego paragrafu.

§ 2. Ustanowioną w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 68, poz. 527) opłatę akcyzową od piwa sprowadzonego za osobnem zezwoleniem Ministerstwa Skarbu do b. dzielnicy rosyjskiej z zagranicy podwyższa się z kwoty 120.000 do kwoty 320.000 mk. od każdych 100 litrów piwa.

§ 3. Ustanowioną w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1923 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 68, poz. 527) opłatę akcyzową od brzezki piwnej, określoną od hektolitra tej brzezki i od każdego stopnia ekstraktu zależnie od rozmiarów rocznej produkcji browaru na obszarze b. dzielnicy austriackiej podwyższa się, jak następuje:

- a) dla browarów przerabiających do 10.000 hekt. piwa z kwoty 6.900 do kwoty 18.400 mkp.
- b) dla browarów przerabiających do 30.000 hektolitrów piwa z kwoty 7.050 do kwoty 18.800 mkp.
- c) dla browarów przerabiających do 50.000 hektolitrów piwa z kwoty 7.200 do kwoty 19.200 mkp.
- d) dla browarów przerabiających do 70.000 hektolitrów piwa z kwoty 7.350 do kwoty 19.600 mkp.
- e) dla browarów przerabiających ponad 70.000 hl. piwa z kwoty 7.500 do kwoty 20.000 mkp.

Zapasy brzezki piwnej oraz piwa, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą w browarach, podlegają dodatkowemu

opodatkowaniu, a mianowicie pobraną będzie od zapasów brzezki względnie piwa znajdującego się w browarach dodatkowa opłata w wysokości różnicy między opłatą uiszczoną już poprzednio, a przypadająca na podstawie postanowień niniejszego paragrafu.

§ 4. Postanowienia § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 68, poz. 527) dotyczące zwrotu opłat pobranych od piwa wywożonego zagranicę zmienia się o tyle, że:

- 1) wywoźącym piwo zwraca się bez względu na zawartość ekstraktu w pierwotnej brzezce, z której to piwo wyrobiono, za każdy hektolitr piwa po 80.000 mk. polskich,
- 2) wytwórcom piwa zwraca się za każdy stopień ekstraktu wywiezionego piwa z wytwórni zagranicę po 16.500 mk. polskich.

§ 5. Paragraf 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 68, poz. 527) w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej otrzymuje brzmienie następujące:

„Od piwa sprowadzonego za osobnem zezwoleniem Ministerstwa Skarbu do b. dzielnicy austriackiej z zagranicy pobiera się oprócz opłaty celnej dodatkową opłatą akcyzową od każdego hektolitra piwa i każdego stopnia ekstraktu pierwotnej brzezki podstawowej po 20.000 marek polskich, najmniej jednak 320.000 marek polskich”.

§ 6. Ustanowiony w § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 2 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 68, poz. 527) podatek od piwa na obszarze b. dzielnicy pruskiej i na obszarze Województwa Śląskiego, ustala się w sposób następujący:

Podatek od jednego hektolitra piwa słabego sporządzonego z brzezki podstawowej, zawierającej do 8% ekstraktu, wynosi przy produkcji rocznej:

od pierwszych	10.000 hektolitrów	po 144.000 mkp.
za dalsze	20.000 hektolitrów	po 152.000 mkp.
powyżej	30.000 hektolitrów	po 160.000 mkp.

Powyższy podatek oblicza się od piwa pełnego o zawartości powyżej 8 — 13% ekstraktu brzezki podstawowej o 62.5% wyżej, czyli przy produkcji:

- 1) do 10.000 hektolitrów po 234.000 mkp.
  - 2) za dalsze 20.000 hektolitrów po 249.900 mkp.
  - 3) powyżej 30.000 hektolitrów po 260.000 mkp.
- za każdy hektolitr.

Od piwa mocnego o zawartości powyżej 13% ekstraktu brzezki podstawowej dolicza się do stopy podatkowej, unormowanej dla piwa pełnego, za każde dalsze 4% ekstraktu brzezki podstawowej połowę stopy podatkowej ustanowionej dla piwa słabego.

§ 7. Ustanowiony w § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 68, poz. 527) podatek od warek domowych podnosi się do kwoty 50.000 mk. polskich od hektolitra.

§ 8. Piwo znajdujące się w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej w ilościach większych, jak 100 litrów w posiadaniu przedsiębiorców trudniących się sprzedażą piwa, zakładów i związków zajmujących się rozdziałem piwa dla swoich członków lub w transporcie podlega dodatkowemu opodatkowaniu. Wy-

mienieni posiadacze obowiązani są zgłosić we właściwym urzędzie skarbowym taki zapas piwa w dniach trzech od wejścia w życie niniejszej ustawy. Piwo znajdujące się w transporcie ma zgłosić odbiorca w dniach trzech po odebraniu. Dodatkowy podatek wynosi 100.000 marek od hektolitra.

§ 9. Osoby winne zaniechania lub zaniedbania zgłoszenia przypisanego §§ 1, 3 i 8 niniejszego rozporządzenia lub zgłoszenia ilości piwa zmniejszonej więcej niż o 10% ilości stwierdzonej urzędownie, ulegną karze przewidzianej za defraudację podatkową, stosownie do przepisów skarbowo-karnych, obowiązujących w poszczególnych dzielnicach.

§ 10. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *H. Linde*